ॐ

ശ്രീമദ്ഭാഗവതം നിത്യപാരായണം 293-ാം ദിവസം

ദോർഭ്യം പരിഷ്വജ്യ രമാമലാലയം
മുകുന്ദഗാത്രം നൃപതിർഹതാശുഭ:
ലേഭേ പരാം നിർവൃതിമശ്രു ലോചനോ
ഹൃഷ്യത്തനുർ വിസ്മൃതലോകവിഭ്രമ: **(10-71-26)**
പൃഥാ വിലോക്യ ഭ്രാത്രേയം കൃഷ്ണം ത്രിഭുവനേശ്വരം
പ്രീതാത്മോത്ഥായ പര്യങ്കാത് സസ്നുഷോ പരിഷസ്വജേ **(10-71-39)**

ഉദ്ധവൻ പറഞ്ഞു:
ഭഗവാനേ, ദേവർഷി നാരദൻെറ നിർദ്ദേശം രണ്ടുദ്ദേശങ്ങളെയും നേടിത്തരുന്നു. യുധിഷ്ഠിരൻ രാജസൂയം നടത്താൻ നിശ്ചയിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ സ്വേച്ഛാധിപതിയായ ജരാസന്ധൻെറ അവസാനവും ഉറപ്പാണ്. അങ്ങിനെ തടവിലാക്കപ്പെട്ട രാജാക്കൻമാർക്കും മോചനം ലഭ്യമാവും. എന്നാൽ എനിക്കൊരു നിർദ്ദേശം നൽകാനുണ്ട്. ജരാസന്ധനെ നിയതമായ ഒരു യുദ്ധത്തിലൂടെ വകവരുത്തുന്നതിലും നല്ലത് ഒരു മല്ലയുദ്ധത്തിലൂടെയാണ്. അയാൾ ബ്രാഹ്മണഭക്തനും അവർ പറഞ്ഞാലനുസരിക്കുന്ന ആളുമാണല്ലോ. അതുകൊണ്ട് ഭീമൻ ഒരു ബ്രാഹ്മണവേഷം ധരിച്ച് ജരാസന്ധനെ ഒരു ദ്വന്ദയുദ്ധത്തിലേക്ക് വിളിച്ചുകൊണ്ടു വരിക. അവിടുത്തെ കൃപയാൽ ഭീമന് വിജയം സുനിശ്ചിതം. ആളുകൾ ഇതും അവിടുത്തെ മഹിമകളിലൊന്നായി കൊണ്ടാടും.

ശുകമുനി തുടർന്നു:
പദ്ധതി കുറ്റമറ്റതും ഉപദേശം യുക്തിപൂർവ്വവും ആയിരുന്നു. ഇന്ദ്രപ്രസ്ഥത്തിലേക്ക് പുറപ്പെടാനുള്ള ഒരുക്കങ്ങൾക്കായി കൃഷ്ണൻ ആജ്ഞകൾ നൽകി. തടവിലുള്ള രാജാക്കൻമാരുടെ ദൂതൻവശം അവർക്ക് മോചനം ഉറപ്പു നൽകി ഭഗവാൻ. ഭഗവാൻ തൻെറ രാജ്ഞിമാരോടും പരിവാരങ്ങളോടുമൊപ്പം യാത്ര പുറപ്പെട്ടു. നാരദമുനി ഈ കാഴ്ച കണ്ട് സന്തുഷ്ടനായി ഭഗവാൻെറ അനുവാദത്തോടെ ആകാശമാർഗ്ഗം ദ്വാരകവിട്ടു.

വഴിയിൽ പലേ സംസ്ഥാനങ്ങളും പിന്നിട്ട് കൃഷ്ണൻ ഇന്ദ്രപ്രസ്ഥത്തിലെത്തിച്ചേർന്നു. നഗരം മുഴുവൻ ഉത്സവപ്രതീതിയിലായിരുന്നു. യുധിഷ്ഠിരനും സഹോദരൻമാരും കൃഷ്ണനെ വരവേൽക്കാൻ നഗര വാതിൽക്കൽ കാത്തുനിൽപ്പുണ്ടായിരുന്നു. കൃഷ്ണനെ ആലിംഗനം ചെയ്തുകൊണ്ട് ലക്ഷ്മീപതിയെ ദർശിച്ച സൗഭാഗ്യത്തിൽ മതിമറന്ന് രാജാവ് കണ്ണീരൊഴുക്കി. അഭൗമമായ ഒരു പരമാനന്ദത്തിൻെറ സംത്രാസത്തിലാറാടി അദ്ദേഹത്തിൻെറ മനസസ് ലൗകീകബോധമെന്ന മായീകതയെ ഉപേക്ഷിച്ച് അശുഭകരങ്ങളായ എല്ലാ വിഷയങ്ങൾക്കും അതീതമായിത്തീർന്നു. രാജാവിൻെറ സഹോദരൻമാരും കൃഷ്ണനെ ആലിംഗനം ചെയ്തു. ബ്രാഹ്മണപൂജയും നടത്തി. കൃഷ്ണൻ നഗരത്തിൽ പ്രവേശിച്ചു.

കൊടിതോരണങ്ങൾ എങ്ങും നിറഞ്ഞുനിന്നു. സുവർണ്ണകമാനങ്ങൾ ഭഗവാനു സ്വാഗതമോതി. ഓരോ ഗൃഹങ്ങൾക്കു മുന്നിലും സുവർണ്ണകലശങ്ങളിൽ വെള്ളം നിറച്ചു വച്ചിരുന്നു. ഹൃദയം നിറഞ്ഞ ഭക്ത്യാ ദരവുകളോടെ ഭഗവാനെ എതിരേൽക്കുന്നതിനെയാണതു സൂചിപ്പിക്കുന്നത്. ജനങ്ങൾ മോടിയുള്ള വസ്ത്രങ്ങളും സുഗന്ധദ്രവ്യങ്ങളുമണിഞ്ഞ് ആഹ്ലാദചിത്തരായി കാണപ്പെട്ടു. പനിനീരിൻെറ സുഗന്ധം വായുവിൽ നിറഞ്ഞു. ഓരോ ഗൃഹങ്ങൾക്കു മുകളിലും സുവർണ്ണഗോളകകൾ വെള്ളിക്കാലുകളിൽ സ്ഥാപിച്ചിരുന്നു. കൃഷ്ണൻ തലസ്ഥാനനഗരിയുടെ ഭംഗിയും ഐശ്വര്യവും നോക്കിക്കണ്ടു. വീടുകളിൽ നിന്നും പുറത്തുവന്ന സ്ത്രീജനങ്ങൾ കൃഷ്ണനെ അനുഗമിച്ച രാജ്ഞിമാരുടെ സൗഭാഗ്യത്തിൽ അസൂയാലുക്കളായി.

കൃഷ്ണൻ കൊട്ടാരത്തിലേയ്ക്കു പ്രവേശിച്ചു. പാണ്ഡവമാതാവായ കുന്തി കൃഷ്ണനെ കണ്ടമാത്രയിൽ ഇരിപ്പിടത്തിൽ നിന്നെഴുന്നേറ്റുചെന്ന് ആലിംഗനം ചെയ്തു. പുത്രവധുവായ ദ്രൗപദിയും രാജമാതാവിൻെറ കൂടെ കൃഷ്ണനെ സ്വാഗതം ചെയ്യാനുണ്ടായിരുന്നു. രാജാവ് സന്തോഷത്തിൽ മതിമറന്ന് ഭഗവാനെ പൂജിക്കാൻ പോലും മറന്നു. ദ്രൗപദി കൃഷ്ണൻെറ സഹധർമ്മിണികളേയും എതിരേറ്റു. അങ്ങിനെ പാണ്ഡവരെ ആനന്ദത്തിലാറാടിച്ചുകൊണ്ട് കൃഷ്ണൻ കുറേ മാസങ്ങൾ കൊട്ടാരത്തിൽ ചിലവഴിച്ചു.